

[Socialministeren]

ges i overensstemmelse med de tilsvarende regler i bistandsloven. Det vil sige, at der vil kunne ydes hjælp, når den udgift, sagen vedrører, vil bringe et i øvrigt rimeligt budget ud af balance.

Endvidere foreslås ændring af reglerne om klageadgang i tilfælde, hvor et barn er anbragt uden for hjemmet.

Bestemmelserne om institutioner foreslås i begge love ændret således, at institutioner godkendes af landsstyret og ikke – som hidtil – af socialministeren.

Herudover indeholder forslagene mindre ændringer af praktisk og redaktionel karakter.

Ændringerne i den færøske forsorgslovgivning har været drøftet i det særlige udvalg vedrørende sociallovgivningen for Færøerne. Der er efterfølgende foretaget nogle ændringer efter ønsker, der er forekommet fra færøsk side i forbindelse med forslagenes fremsættelse i det færøske lagting, som herefter har givet tilslutning til, at lovforslagene søges fremmet.

Efter forslagene skal ændringerne have virkning fra 1. juli 1983.

Merudgiften for staten anslås til 1,1 mill. kr. årlig vedrørende forsorgsloven, medens ændringerne i børneforsorgsloven ikke skønnes at medføre statslige merudgifter.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale forslagene til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg skal hermed fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Fordeling af radio- og fjernsynsprogrammer ved hjælp af fællesantenneanlæg m.v.).

(Lovforslag nr. L 207).

Lovforslagets hovedformål er at fjerne begrænsninger, der efter den gældende radiolovs § 3 er sat for fællesantenneanlæggenes adgang til at fordele udenlandsk radio og fjernsyn. Forslaget er hermed i overensstemmelse med, hvad et flertal i mediekommissionen har anbefalet i kommissionens nylig afgivne betænkning nr. 974/1983 om kabelproblematikken og fremførelse af udenlandsk fjernsyn.

Mens der i fællesantenneanlæggene efter den nuværende lovgivning som hovedregel kun kan ske fordeling af Danmarks Radios programmer samt af udenlandske programmer, der kan modtages direkte i anlæggene, åbnes der nu tillige mulighed for distribution af udenlandske fjernsynsprogrammer, som efter bestilling, og i det omfang ønskerne teknisk og økonomisk kan imødekommes, bliver ført frem til anlæggene af post- og telegrafvæsenet eller af telefonselskaberne, alt under den forudsætning, at fællesantenneanlæggenes abonnenter er villige til at betale for fremføringen. På grundlag af en sådan langdistancefremføring vil anlæg, der er beliggende, hvor direkte modtagning af nabolandenes fjernsynsprogrammer er umulig eller vanskelig, kunne få adgang til disse programmer, og anlæg over hele landet vil desuden kunne få fremført udenlandske programmer, der overføres via såkaldte kommunikationssatellitter.

Mediekommissionens flertal har ikke set nogen rimelig begrundelse for at opretholde de i dag gældende restriktioner på området og mener, at der i et frit samfund principielt ikke bør gælde begrænsninger i befolkningens adgang til at se fjernsyn fra udlandet. Regeringen er enig med kommissionsflertallet i dette synspunkt.

Samtidig lægger regeringen vægt på, at vi i forbindelse med den friere adgang til fjernsyn fra udlandet mest muligt fremmer en udvikling i retning af etablering af et dansk bredbåndsnet baseret på lyslederkabler. Jeg skal her henviser til den redegørelse om udviklingslinjer for telekommunikationsnettet, som ministeren for offentlige arbejder har afgivet til folketinget. I sammenhæng hermed foreslås der gennemført en mindre ændring i de tekniske bestemmelser i radiolovens § 5. Ændringen har til formål at skabe lovhjemmel for, at ministeren for offentlige arbejder kan fastsætte de nødvendige regler om fællesantenneanlæggenes størrelse.

Ministeren for kulturelle anliggender skal efter lovforslagets § 3, stk. 3, fortsat kunne udstede regler, der åbner adgang til benyttelse af fællesantenneanlæg m.v. til enkeltstående udsendelser af lokal karakter. Der sigtes hermed til en udsendelsesvirksomhed, der falder uden for de forsøg med lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som en ændring af loven i 1981 har muliggjort.

[Ministeren for kulturelle anliggender]

I bemærkningerne til lovforslaget skitseres hovedlinjerne i de regler, der tænkes udstedt.

Da det efter regeringens opfattelse haster med at få fjernet de kunstige spærringer for udenlandsk fjernsyn, som findes i den gældende radiolov, skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte:

Forslag til lov om rentesaneringsydelse til landbruget m.v.

(Lovforslag nr. L 209).

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd (gældssaneringsloven).

(Lovforslag nr. L 208).

Med lovforslagene foreslås tilvejebragt en langsigtet løsning på landbrugets renteproblem. Lovforslaget om en rentesaneringsydelse åbner mulighed for en nedsættelse af renten på dele af landbrugets lån til 12 pct. og dermed for en væsentlig lettelse af renteudgiften i en 8-årig periode.

Denne ydelse vil i sammenhæng med den nedsættelse af landbrugets renteudgifter, der i øvrigt er hidført, skabe grundlag for en konsolidering af bedrifterne og for at gøre bedrifterne mindre følsomme over for konjunktursvingninger. Ydelsen vil desuden kunne anvendes til opkøb af obligationer, således at der kan ske en nedbringelse af selve den bagvedliggende gældsbyrde.

Regeringens langsigtede mål er at afskaffe eller begrænse selektiv støtte til erhvervslivet. Det gælder også landbruget.

Skal erhvervet igen kunne klare sig selv, må der skabes den fornødne økonomiske modstandskraft i form af egenkapital. Det foreliggende forslag må ses som et bidrag hertil. Det er imidlertid ikke nok. Herudover må der – bl.a. gennem skattelovgivningen – skabes mulighed for, at erhvervet selv sparer op til dårlige tider, dvs. ikke til forbrug, men til konsolidering. Der er brug for et frit og selvhjulpent erhverv, der ikke skal gå til skiftende regeringer, hver gang konjunkturerne går det imod.

Rentesaneringsydelsen til landmænd m.v. kan ydes til ansøgere, der har mere end 45 pct. gæld og således må antages at være i en økonomisk presset situation. Ydelsen bereg-

nes på grundlag af omfanget af ansøgerens gæld i intervallet 45–70 pct. af erhvervsaktiverne, dog højst for et omfang, der svarer til gennemførte investeringer i perioden 1974–1982 inkl., med tillæg af værdien af besætninger. For ansøgere, der første gang har etableret sig på en jordbrugsbedrift i årene 1974–1980, tillægges 50 pct. af værdien af driftsbygninger på erhvervelsestidspunktet. For at afhjælpe de særlige problemer for mindre, animalske bedrifter indeholder lovforslaget særlige retningslinjer for beregningen af rentesaneringsydelsen til disse bedrifter. Som det fremgår af bemærkningerne, er det hensigten at anvende indtil 30 mill. kr. til en løsning af de særlige problemer for de mindre bedrifter.

Lovforslaget om ændring af lov om statsgaranti og rentetilskud til visse landmænd (gældssaneringsloven) er af teknisk karakter og tilsigter at give mulighed for, at ansøgningsfristerne i gældssaneringsloven og den nye lov om en rentesaneringsydelse kan koordineres.

Landbrugets økonomiske problemer er velkendte. Kombinationen af den stærkt stigende rente og en markant stigning i investeringerne igennem slutningen af 1970erne samt det forringede bytteforhold (forholdet mellem omkostninger og salgspriser) ved overgangen fra 1970erne til 1980erne har medført store økonomiske vanskeligheder for erhvervet. For dele af landbrugerhvervet har mund- og klovsygeudbruddet i 1982 og 1983 yderligere forøget vanskelighederne.

Disse økonomiske vanskeligheder er søgt afhjulpent gennem en række økonomiske foranstaltninger til fordel for jordbrugserhvervene. Det er karakteristisk, at ordningerne udbyggedes successivt, efterhånden som de økonomiske vanskeligheder viste sig at være langt mere omfattende end oprindeligt antaget.

De hidtidige ordninger er udløbet eller er ved at udløbe, og ordningernes likviditetstelsvirkning er med udgangen af 1983 i det store og hele ophørt, idet rentetilskuddet efter gældssaneringsloven dog fortsat vil blive ydet med et væsentligt beløb i yderligere nogle år.

De hidtidige ordninger har utvivlsomt haft en positiv virkning og har medvirket til at sikre overlevelsen for en række bedrifter, der i modsat fald ville have været ramt af et øko-